

МИШЉЕЊЕ

**По захтјеву Адвокатског друштва дмб легал, друштво са ограниченом
одговорношћу Сарајево**

Сарајево,
фебруар 2020. године

Број: 01-26-7-025-4/19
Сарајево, 06.02.2020. године

На основу члана 25. став (1) тачка ф) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), а по Захтјеву Адвокатског друштва дмб легал, друштво са ограниченим одговорношћу Сарајево, Краља Твртка бр. 6, 71000 Сарајево, запримљеном дана 09.12.2019. године под бројем: 01-26-7-025-1/19, Конкуренцијски савјет Босне и Херцеговине на 64. (шездесетчетвртој) сједници одржаној дана 06.02.2020. године, донио је

М И Ш Љ Е Њ Е

Адвокатско друштво дмб легал, друштво са ограниченим одговорношћу Сарајево, Краља Твртка 6, 71000 Сарајево (у даљем тексту: Подносилац захтјева), поднијело је Конкуренцијском савјету Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренцијски савјет) Захтјев за издавање мишљења, запримљен дана 09.12.2019. године под бројем: 01-26-7-025-1/19 (у даљем тексту: Захтјев).

Захтјевом се тражи мишљење о обавези пријаве трансакције у хипотетички постављеном случају, а везано за постојање концентрације у смислу члана 12. став (1) Закона о конкуренцији.

Након анализе Захтјева Конкуренцијски савјет је утврдио да исти не садржи све релевантне чињенице да би се могло дати тражено мишљење, као ни доказ да је уплаћена административна такса у складу са чланом 2. став (1) тарифни број 106. тачка а) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренцијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18).

У складу са наведеним, Конкуренцијски савјет је од Подносиоца захтјева, дописом број: 01-26-7-025-2/19 од дана 11.12.2019. године, затражио допуну Захтјева.

Тражену допуну Подносилац захтјева је доставио поднеском запримљеним дана 16.12.2019. године под бројем: 01-26-7-025-3/19.

У Захтјеву се у битном наводи сљедеће:

- Друштво А је друштво са ограниченим одговорношћу које има намјеру да стекне 50% удјела у друштву Б, које је такође друштво са ограниченим одговорношћу, с тим да остатак удјела у друштву Б, које чини других 50% основног капитала друштва, остаје у власништву једног лица, као сувласника;
- Друштво А и друштво Б су конкуренти, који дјелују на истом релевантном тржишту;

- Стицањем 50% удјела у друштву Б, друштво А неће стећи ефективну контролу над пословањем друштва Б, у смислу члана 2. став (2) Закона о конкуренцији, будући да не стиче више од половине удјела, не остварује више од половине гласачких права, нема право на постављање више од половине чланова тијела за управљање, нити на било који други начин остварује право на управљање друштва Б;
- У складу са статутом друштва Б, све одлуке које доноси скупштина друштва Б, укључујући одлуку о именовању/разрјешењу управе, доносе се сагласношћу свих чланова друштва;
- Друштво А и сувласник друштва Б имају једнака права у управљању друштвом Б, односно ни једну одлуку не могу донијети самостално, него за све одлуке о управљању друштвом Б мора постојати консензус;
- У складу са наведеним, Подносилац захтјева сматра се нису испунили услови да се предметна трансакција сматра концентрацијом у смислу члана 12. став (1) Закона о конкуренцији, будући да није дошло до стицања контроле друштва А над друштвом Б, те да сходно томе, не постоји обавеза пријаве наведене трансакције Конкуренцијском савјету;
- Подносилац захтјева тражи да Конкуренцијски савјет потврди његов став, односно да му се изда мишљење да ли су се у описаној ситуацији стекли услови за пријаву трансакције Конкуренцијском савјету.

Поступајући по Захтјеву, Конкуренцијски савјет је анализирао и процјенио све релевантне чињенице које су у њему наведене, као и прописе који то регулишу.

Приликом израде мишљења Конкуренцијски савјет се користио одредбама члана 12. став (1) Закона о конкуренцији, које гласе:

"(1) Концентрацијом, у смислу овог закона, сматра се:

- a) спајање или припајање независних привредних субјеката или дијелова привредних субјеката;*
- б) стицање контроле или превладавајућег утјецаја једног, односно више привредних субјеката над другим, односно над више других привредних субјеката или дијелом другог привредног субјекта, односно дијеловима других привредних субјеката, и то:*
 - 1) стицањем куповином већине акција или удјела основног капитала; или*
 - 2) стицањем већине права гласа; или*
 - 3) на други начин, у складу с одредбама закона који регулишу оснивање привредних субјеката и њихово управљање;*
- щ) заједничко улагање на дугорочној основи, два или више независних привредних субјеката, који дјелују као независан привредни субјект."*

Поред наведених одредби, Конкуренцијски савјет се приликом израде мишљења користио судском праксом Европског суда правде у складу са чланом 43. став (7) Закона о конкуренцији.

Конкуренцијски савјет сматра да у предметном случају не долази до стицања контроле једног привредног субјекта над другим привредним субјектом, како је то и навео Подносилац захтјева, али долази до промјене контроле над једним предходно самосталним привредним субјектом, на начин да се појединачна контрола над тим привредним субјектом мијења у заједничку контролу са другим независним привредним субјектом.

У складу са наведеним, овдје би се могло радити о концентрацији која настаје као заједничко улагање на дугорочној основи, како је то наведено у члану 12. став (1), тачка ц) Закона о конкуренцији.

Према пракси Европског суда правде један од начина настанка заједничког улагања је случај стицања заједничке контроле над постојећим учесником на тржишту, који је предходно био под контролом једног учесника у заједничком улагању (пресуда Европског суда правде у предмету C-248/16 *Austria Asphalt GmbH & Co. OG* против *Bundeskartellanwalt*, ECLI:EU:C:2017:643).

Постојање обавезе пријаве трансакције у наведеном хипотетичком случају се не може изричito дати, јер не постоје све релевантне информације да би се са сигурношћу могло рећи да је то заједничко улагање (трајност и самосталност), као и подаци о испуњењу других услова потребних за обавезну пријаву концентрације прописаних чланом 14. Закона о конкуренцији.

Ово мишљење је дато искључиво на основу података достављених у Захтјеву, те уколико дати подаци одступају од стварног чињеничног стања ово мишљење се не може примијенити.

